

816**ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia 20 sierpnia 1999 r.

w sprawie wysokości wynagrodzenia za czynności arbitrów.

Na podstawie art. 92 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 10 czerwca 1994 r. o zamówieniach publicznych (Dz. U. z 1998 r. Nr 119, poz. 773 oraz z 1999 r. Nr 45, poz. 437) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wynagrodzenie za czynności arbitra wynosi 100% kwoty najniższego wynagrodzenia za pracę, ogłoszonego na podstawie art. 77⁴ pkt 1 Kodeksu pracy.

2. Przewodniczącemu zespołu arbitrów przysługuje wynagrodzenie w wysokości 150% kwoty, o której mowa w ust. 1.

3. Jeżeli odwołanie zostanie oddalone z przyczyn określonych w § 18 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady

Ministrów z dnia 20 sierpnia 1999 r. w sprawie regulaminu postępowania przy rozpatrywaniu odwołań w sprawach o udzielanie zamówień publicznych (Dz. U. Nr 73, poz. 815), wynagrodzenie arbitra oraz przewodniczącego zespołu arbitrów wynosi 50% kwoty, o której mowa odpowiednio w ust. 1 lub 2.

§ 2. Traci moc zarządzenie Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych z dnia 13 października 1995 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia za czynności arbitrów (Monitor Polski Nr 56, poz. 625).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *L. Balcerowicz***817****ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW**

z dnia 1 września 1999 r.

w sprawie szczegółowego zakresu świadczeń zdrowotnych i warunków ich udzielania osobom zajmującym kierownicze stanowiska państwowe.

Na podstawie art. 5a ust. 4 i 5 ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. Nr 20, poz. 101, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 22, poz. 98 i Nr 50, poz. 262, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1989 r. Nr 34, poz. 178, z 1991 r. Nr 100, poz. 443, z 1993 r. Nr 1, poz. 1, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 142, poz. 701, z 1996 r. Nr 73, poz. 350, Nr 89, poz. 402, Nr 106, poz. 496 i Nr 139, poz. 647, z 1997 r. Nr 75, poz. 469 i Nr 133, poz. 883 oraz z 1998 r. Nr 155, poz. 1016 i Nr 160, poz. 1065) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Świadczenia zdrowotne przysługujące osobom, o których mowa w art. 5a ust. 1, 3 i 5 ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. Nr 20, poz. 101, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 22, poz. 98 i Nr 50, poz. 262, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1989 r. Nr 34, poz. 178, z 1991 r. Nr 100, poz. 443, z 1993 r. Nr 1, poz. 1, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 142, poz. 701, z 1996 r. Nr 73, poz. 350, Nr 89, poz. 402, Nr 106, poz. 496 i Nr 139, poz. 647, z 1997 r. Nr 75, poz. 469 i Nr 133, poz. 883 oraz z 1998 r. Nr 155, poz. 1016 i Nr 160, poz. 1065), zwanym dalej „osobami uprawnionymi”, z zastrzeżeniem ust. 2, obejmują:

1) świadczenia profilaktyczne, diagnostyczne i lecznicze w zakresie świadczeń podstawowej opieki zdrowotnej,

2) świadczenia rehabilitacji wczesnej,

3) orzekanie o stanie zdrowia,

4) świadczenia w razie nagłego zachorowania, wypadku, urazu i zatrucia lub konieczności natychmiastowego leczenia szpitalnego,

5) świadczenia stomatologiczne w zakresie określonym na podstawie art. 31e ust. 2 ustawy z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz. U. Nr 28, poz. 153 i Nr 75, poz. 468, z 1998 r. Nr 117, poz. 756, Nr 137, poz. 887, Nr 144, poz. 929 i Nr 162, poz. 1116 oraz z 1999 r. Nr 45, poz. 439, Nr 49, poz. 483, Nr 63, poz. 700 i Nr 70, poz. 777).

2. Członkom personelu dyplomatycznego i konsularnego akredytowanego w Polsce oraz ich rodzinom, w odniesieniu do państw, z którymi zostały podpisane umowy o świadczenia usług medycznych, świadczenia zdrowotne przysługują w zakresie określonym tymi umowami.

§ 2. 1. Świadczeń zdrowotnych, o których mowa w § 1, udzielają zakłady opieki zdrowotnej utworzone przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zwane dalej „zakładami”, w warunkach ambulatoryjnych lub — za zgodą kierownika zakładu — w warun-

kach domowych w miejscu zamieszkania lub pobytu osoby uprawnionej oraz w szpitalu.

2. Zakłady zapewniają możliwość udzielenia świadczeń zdrowotnych podczas:

- 1) posiedzeń plenarnych Sejmu i Senatu, a w innych pracach — na wniosek odpowiednio Marszałka Sejmu albo Marszałka Senatu,
- 2) posiedzeń Rady Ministrów,
- 3) oficjalnych podróży krajowych i zagranicznych Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej albo Prezesa Rady Ministrów oraz oficjalnych wizyt zagranicznych.

§ 3. 1. Lista osób uprawnionych jest prowadzona przez jednostkę upoważnioną przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, zwaną dalej „jednostką upoważnioną”.

2. Lista, o której mowa w ust. 1, zawiera następujące dane:

- 1) imię i nazwisko osoby uprawnionej,
- 2) numer PESEL, a w odniesieniu do członków personelu dyplomatycznego i konsularnego akredytowanego w Polsce i ich rodzin — numer ewidencyjny paszportu,
- 3) miejsce zamieszkania oraz pobytu, jeżeli jest inne niż miejsce stałego zameldowania,

4) stanowisko lub pełnioną funkcję.

§ 4. 1. Listę osób uprawnionych sporządza i aktualizuje jednostka upoważniona, na podstawie danych przekazywanych przez właściwe instytucje, a w odniesieniu do osób, o których mowa w § 1 ust. 2 — ministra właściwego do spraw zagranicznych.

2. Listę osób uprawnionych jednostka upoważniona przekazuje zakładom udzielającym świadczeń zdrowotnych, o których mowa w § 1.

§ 5. Jednostka upoważniona wydaje osobie uprawnionej kartę identyfikacyjną, na podstawie której są udzielane w zakładach świadczenia zdrowotne, o których mowa w § 1.

§ 6. Lista osób uprawnionych stanowi podstawę do sporządzania informacji o ogólnej liczbie osób uprawnionych do świadczeń zdrowotnych określonych w § 1, przekazywanych przez jednostkę upoważnioną w okresach miesięcznych ministrowi właściwemu do spraw zdrowia.

§ 7. Przetwarzanie danych osobowych, o których mowa w § 3—6, następuje z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*

818

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 sierpnia 1999 r.

w sprawie określenia urzędów celnych, w których są dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego w zależności od rodzaju towarów lub procedur celnych, którymi mogą być obejmowane towary w poszczególnych urzędach celnych.

Na podstawie art. 61 § 1 ustawy z dnia 9 stycznia 1997 r. — Kodeks celny (Dz. U. Nr 23, poz. 117, Nr 64, poz. 407, Nr 121, poz. 770, Nr 157, poz. 1026 i Nr 160, poz. 1084, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 160, poz. 1063 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 402 i Nr 72, poz. 802) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wykaz urzędów celnych, w których są dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego w zależności od rodzaju towarów lub procedur celnych, którymi mogą być obejmowane towary w poszczególnych urzędach celnych, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Czynności przewidziane przepisami prawa celnego w odniesieniu do towarów, których ilość i rodzaj nie wskazują na przeznaczenie handlowe, mogą być

dokonywane we wszystkich urzędach celnych określonych w załączniku, o którym mowa w § 1.

§ 3. Traci moc zarządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ceł z dnia 3 października 1997 r. w sprawie określenia urzędów celnych, w których mogą być dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego w zależności od rodzaju towarów lub procedur celnych, którymi mogą być obejmowane towary w poszczególnych urzędach celnych, oraz nadania statutu urzędom celnym (Monitor Polski Nr 71, poz. 689).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *L. Balcerowicz*